

SALVE

Paskutinis skambutis, 88 laida – 137 abiturientai Nr. 10 (101) 2012 m. gegužė

Savo ateitį kuriame jau šiandien

I pusmetį puikiai ir labai gerai baigė net 13 abiturientų. Puikiai šį pusmetį baigė Rugilė Jonykaitė ir Viktorija Grybauskaitė, o Justina Bekampytė, Skaistė Pyragaitė, Jonas Ražanskas, Rytis Tarasevičius, Justina Bražiūnaitė, Dominykas Pilipavičius, Gintarė Baranauskaitė, Milda Basakirskaitė, Greta Petrauskaitė, Vilius Rajeckas ir Živilė Rasimaitė baigė labai gerai. Kalbiname abiturientus.

Miglės Tarasevičienės nuotr.

Kas Tave skatina, motyvuoja mokytis?

Gintarė. Suvokimas, kad išmokti dalykai ateity pravers. **Jonas.** Esu žingeidus. **Rugilė.** Pati stengiuosi, nes žinau, kad niekas kitas už mane pačią nesukurs mano ateities. **Dominykas.** Žinių troškimas. **Greta.** Noriu įstoti į gerą universitetą. **Živilė.** Talentas ir noras pasiekti gerų egzaminų rezultatų. **Justina Bekampytė.** Tėvai, mokytojai, pati labai mėgstu mokytis. **Vilius.** Noriu pažinti pasaulį, patirti daugiau nei banaliai gyventi. **Rytis.** Aš pats. **Milda.** Noras kažko gyvenime pasiekti. **Justina Bražiūnaitė.** Mokytis yra pareiga. Taip pat skatina noras susikurti gerą ateitį. **Skaistė.** Mokymasis ir geri pažymiai teikia malonumą. **Viktorija.** Noras įgyti žinių, geriau suvokti ir pažinti pasaulį bei susikurti gerą ateitį. Noriu, kad šeima didžiuotųsi.

Kiek valandų per dieną skiri mokslams?

Viktorija. Apie dvi valandas. Ruošdamasi egzaminams, mokausi papildomai, todėl maždaug tam skiriu apie tris keturias valandas. **Jonas ir Gintarė.** Dvi valandas. **Rugilė.** Tarp vienos ir dviejų. **Dominykas.** Nuo pusės iki valandos. **Milda.** Tris. **Greta.** Po keturias valandas. **Živilė.** Ypatingai daug neskirdavau. Yra dienų, kai nesimokau ir kai mokausi daug. **Justina Bekampytė.** Po mokyklos pailsiu ir po to iki vakaro mokausi. **Vilius.** Neskiriu beveik. Mokausi tik tai, kas įdomu. **Rytis.** Tris. **Justina Bražiūnaitė.** Nuo vienos iki trijų. Dabar daugiau. **Skaistė.** Tris valandas.

Kaip manai: gerus pažymius lemia gabumai ar darbas?

Gintarė ir Jonas. Darbas – 80% ir svarbiausia – motyvacija. **Rugilė.** Daugiausia darbas, bet reikia ir tam tikrų savybių: valios ir atsakomybės. **Dominykas.** Darbas – 90%, informacijos priėmimas pamokoje – 10%. **Greta.** Gabumai būtini, bet reikia ir daug darbo. **Živilė.** Be gabumų daug nepasieksi. Kai juos turi, reikia įdėti mažiau darbo. **Justina Bekampytė.** Lemia ir darbas, ir gabumai. **Vilius.** Tik įdėtas darbas, o tada gabumai ir atsiranda. **Rytis.** Reikia abiejų. **Milda.** 10% – gabumai, 90% – darbas. **Justina Bražiūnaitė.** Lemia gabumai, darbas ir motyvacija. **Skaistė.** Be darbo nebūtų rezultatų. **Viktorija.** Darbas. Visada norint ko nors pasiekti, reikia įdėti pastangų.

Ačiū už pokalbį. Sėkmingų studijų!

Jovita Kelmonaitė

Jums – paskutinė diena mokykloje

Dailios Petkevičienės nuotr.

Pirma pamoka – matematika. Mėgaukis akimirka, nes viskas būna tik vieną kartą.

Toliau – biologija. Nesizavėk plaštakėmis, nes skridamos į šviesą jos greitai nudega sparnus.

Prasideda dailė. Piešk saulėtekis, bet nepamiršk, kad jie ateina tik po tamsių naktų.

Po dailės – lietuvių. Niekada neskubėk dėti taško...

Ir štai paskutinė pamoka – istorija, kurią Jūs rašysite patys. Tad pasistenkite, kad ji būtų šviesi, džiaugsminga, kupina svajonių ir įgyvendintų tikslų.

Sėkmingo kelio Jums linki „Žiburio“ gimnazijos trečiokai!

Miglės Tarasevičienės nuotr.

Interviu vienu klausimu. Jie dirbo „Salvėje“

Ką Tau davė darbas (rašymas, fotografavimas, maketavimas, vadovavimas) „Salvėje“?

Milda Noreikaitė. Nors iš pradžių maniau, kad redaktorės „Salvėje“ turi sunkiai dirbti, vadovauti daug neteko, todėl rašymo ir vadovavimo neišskirčiau. Bendrai SALVE pagelbėjo nemažai, didžiausia sėkmė, tikriausiai, kad padėjo išplaukti į platesnius Prienų miestelio žiniasklaidos vandenį. Be to, užsiimdama tokia veikla supratau, kad ji – vienas iš dviejų kelių, kuriais svajoju eiti ateity. Ačiū už viską, SALVE, o konkrečiau – dėkoju mokytojui Levutei Karčiauskienei.

Gintarė Baranauskaitė. Rašydama į „Salvę“ įgijau patirties kaip žurnalistė (bendraudama su pašnekovu), išmokau formuluoti sakinius rašydama straipsnį. Šiaip supratau, kad žurnalistų darbas yra gana įdomus, tačiau visuomet tokio darbo dirbti nenorėčiau. Vadovauti daug neteko, gal tik vienam laikraščiui, tačiau tas kartas nebuvau labai vykęs, tuo metu buvau gan užsiėmus, per mažai šiam darbui skyriau dėmesio.

Simona Ramanauskaitė. Man darbas „Salvėje“ davė daug fotografavimo patirties.
(nukelta į 2 psl.)

(atkelta iš 2 psl.)

Labai daug sužinojau apie mokyklos renginius, apie kurias nebuvo anksčiau girdėjusi ar skaičiusi, taip pat padėjo labiau susibendrauti su mokytojais ir pačiais mokiniais.

Rugilė Padvelskytė. Davė galimybę išbandyti fotokorespondentės darbą, kuris iš tiesų nėra jau toks paprastas kaip atrodo. Apskritai, davė kažkokią veiklą mokykloje, praskaidrino rutiną tarp pamokų. Įgijau patirties dirbti laikraštyje, kurios galbūt prireiks ateityje, studijų metais.

Vilius Rajeckas. Nuovokos žurnalistikos srityje, mokė, kaip išgyventi dirbant su įvairiais žmonėmis – nuo menininkų iki matematikų.

Karolis. „Salve“ yra pirmasis mano maketuotas leidinys, čia

dirbdamas ir išmokau maketuoti. Supratau, kad laikraščio maketavimas – kruopštus, atsakingas ir daug laiko atimantis darbas.

Justina Bražiūnaitė. „Salve“ man davė išties daug: susipažinau su įvairiais žmonėmis, pradėjau kurti sklandesnius tekstus, susipažinau su laikraščio kūrimo procesu. Labai džiaugiuosi, kad galėjau prisidėti prie mokyklos laikraščio kūrimo.

Viktorija Grybauskaitė. Suteikė naujos patirties, leido geriau suvokti žurnalisto darbą, be to, galėjau pabendrauti su įdomiais ir protingais žmonėmis.

Dominykas. Dirbdamas „Salve“ aš susipažinau su žurnalisto darbo specifika: kaip, ką ir kiek reikia rašyti. Taip pat supratau, koks atsakingas informacijos atžvilgiu yra žurnalisto darbas.

Ačiū už darbą ir pokalbį!

Ieva Makštutytė

Šimtas trisdešimt septyni

Su auklėtoja galime aptarti iškilusias problemas, pasidalinti ir liūdnomis, ir džiaugsmingomis akimirkomis. Ji visada patars, padės, gal kartais ir parėks, bet niekuomet nieko blogo nelinkės.

Gimnazijoje šiais metais į tolimesnį gyvenimą penkios abiturientų auklėtojos išleidžia net 137 auklėtinius. Pokalbis su Jomis.

Silvijos Žemaitės nuotr.

Kalbinau auklėtoją Virginiją Baronię. Kaip prabėgo metai?

Metai prabėgo labai greitai.

Ko norėtumėte palinkėti savo auklėtiniams?

Išlikti sąžiningais su savimi, nepamiršti siekti, įgyvendinti savo svajones.

Ačiū už pokalbį!

Simona Vaitonytė

Miglės Tarasavičiūtės nuotr.

Kalbinau auklėtoją Ireną Mažeikię. Kaip prabėgo metai?

Mokslo metai nebuvo lengvi: tokie visada būna, kai auklėjamoji klasė baigia mokyklą. Visada jaučiu atsakomybę dėl savo auklėtinių: reikėjo daug kantrybės, nes nelabai norėjo mokytis, daug vargau dėl nelankančiųjų, mokiau etikos, kultūros supratimo, bet tikiu, kad mano pamokos nenueis veltui ir gyvenimiškais patarimais vaikai kada nors pasinaudos.

Ko norėtumėte palinkėti savo auklėtiniams?

Linkiu siekti aukštųjų akimirkų, savojo tikslo, nes kitaip gyvenimas beprasmis. Eikite, svajokite, dirbkite ir Jūsų pastangos bus įvertintos. Nebijokite sunkumų – jie žmones užgrūdina, verčia stabtelėti ir pasižiūrėti, ar teisingu keliu eini.

Ačiū už pokalbį!

Simona Vaitonytė

Silvijos Žemaitės nuotr.

Kalbinau auklėtoją Romą Ruočkienę. Kaip galėtumėte apibūdinti savo klasę?

Tai komunikabili, įdomi, kūrybinga, atsakinga, veikli, gan draugiška, motyvuota, linksma, daininga ir man labai miela klasė. Man labai gaila, kad kaip auklėtoja su jais bendravau tik dvejus metus, nes manau, kad būčiau galėjusi daugiau jų įtraukti į mokyklos bendruomenės veiklą. Džiaugiuosi, kad per šiuos dvejus metus dėl savo mokymosi ir lankomumo jie ypatingo galvos skausmo nesukėlė! (šypsosi)

Ko norėtumėte palinkėti savo auklėtiniams?

Nebijoti būti savimi, ieškoti ir surasti savo kelią, sutikus kliūtį – ją įveikti ir nesuklupti, kad jų norai sutaptų su Dievo planais!

Ačiū už pokalbį!

Elena Jančiukaitė

Silvijos Žemaitės nuotr.

Kalbinau auklėtoją Viliją Juodsnukię. Kaip galėtumėte apibūdinti savo klasę?

Jie yra labai įvairių individualių siekių, skirtingų norų, polinkių ir charakterių. Labai linksmi ir besidžiaugiantys gyvenimu. Taip pat – individualistai. Jei ko nors reikia – visada patys susiorganizuoja ir padaro.

Ko norėtumėte palinkėti savo auklėtiniams?

Kai buvote maži – žiūrėjote užvertę galvas į medžius – kokie jie galingi ir stiprūs. Dabar jūs užaugote, tapote kaip tie medžiai – MILŽINAI! Bet kartais matau, jog norite pabūti vaikais. Linkiu į pasaulį žiūrėti vaiko akimis, matyti tikslą, nesvarbu – didelį ar mažą, matyti ryte rasotą žolę, girdėti paukščių čiulbesį ir nepaliauti stebėtis pasauliu.

Ačiū už pokalbį!

Elena Jančiukaitė

Miglės Tarasavičiūtės nuotr.

Kalbinau auklėtoją Audronę Ramančuckienę. Kokių nuotykių patyrėte su savo auklėtiniams?

Aš esu laiminga, kad mums teko ketvertą metų būti kartu. Mes patyrėme visokių akimirkų: ir labai skaudžių, ir be galo daug linksmų. Tos pamokėlės, kurias mes vedėme pertraukų metu „tvartelyje“, kelionėse, svečiuose, manau, mus labai suartino. Ačiū Jums už patikėtą paslaptis, begalinį nuoširdumą, išdainuotas dainas...

Ko jiems palinkėtumėte?

Linkiu būti žmonėmis. Apie tai Jūs tiek metų skaitėte, ginčijotės, įrodinėjote. Kad tik tos tiesos gyventų Jumyse! Rugsėji, žinau, aš lauksiu Jūsų. Užsimiršusi Jūsų vardais šauksiu kitus. Juk man ne tas pats, kokie Jūs būsite ir kaip vysitės savo svajones.

Ačiū už pokalbį!

Rugilė Dagilytė

Šviečia taip, kaip turi šviesti „Žiburys“!

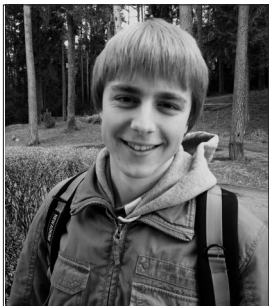
Bene svarbiausi dalykai abiturientų gyvenime yra Šimtadienis bei Paskutinis skambutis ir abiturėns egzaminai, tačiau jie noriai prisimena tai, ką šaunaus nuveikė per šiuos mokslo metus. Kalbame respublikinių olimpiadų dalyvius ar laureatus ir aktyviausius gimnazijos abiturientus, norime sužinoti, ką jiems suteikė dalyvavimas olimpiadose ir renginiuose, ką jie sužinojo naujo apie pasaulį.

Gretos Petraskaitės nuotr.

Agnė Keturakytė – respublikinės technologijų olimpiados antros vietos laimėtoja. Dalyvavimas tokiose olimpiadose tikrai teikia daug patirties bei naujų idėjų tolimesniems darbams ir, žinoma, tokios olimpiados yra galimybė sužinoti savo lygį šioje srityje. Dalyvaudama šioje respublikinėje olimpiadoje, sužinojau, kad iš daugybės medžiagų, kurių, atrodo, jau niekur nebebūtų galima pritaikyti, sukuriami labai gražūs darbai. Taip pat sužinojau, kad vis dar

yra daugybė nesugalvotų ir nepamatytų dalykų, todėl visada galima atrasti vis dar kažką naujo.

Pijus Navickas – IT respublikinės olimpiados priešpaskutinio etapo trečiosios vietos bei nacionalinio IT konkurso „Bebras“ keturioliktos vietos laimėtojas.

Dalyvavimas duoda nemažai gerų dalykų. Pabandai – geriau žinai, ką gali. Be to, olimpiadų metu galima sutikti naujų pažįstamų ir įgauti patirties jose, kuri, turbūt, vis tik padeda išmokti susikonzentruoti būtent tada, kai reikia dirbti be perstojo. Savo ateitį sieju su IT, todėl IT olimpiados man yra puiki galimybė išbandyti savo jėgas. Sužinoti iš olimpiadų galima nedaug. Jų esmė – ne išmokyti žmones, o patikrinti, kaip moka. Pastebėjau, kad dažniausiai IT olimpiadose kalba rėmėjai, universitetų atstovai, o jei kas kalba apie naujausias technologijas, tai, kad ir kaip juokingai tai skambėtų, apie 95% dalyvių (gal ir visi 100%) jau žino visa tai. Taip yra dėl to, kad tie, kurie gerai išmano tą sritį, domisi tuo, kas vyksta, ir seka naujienas.

Sivijos Žemaitės nuotr.

Gintarė Baranauskaitė – respublikinio interviu konkurso „Žmogaus kodas“ laureatė. Dalyvavimas olimpiadose ir konkursuose man suteikia pasitikėjimo savo jėgomis, leidžia patikėti, kad esi vienas geriau besimokančių mokinių. Dalyvaudama konkurse „Žmogaus kodas“ nesitikėjau tapti laureate (nors viltis manęs niekada neapleidžia), todėl buvo labai malonu, kad pasisekė. Nors ateities nesieju su žurnalistu profesija, tačiau šiame konkurse niekada nežinau, kas tavęs laukia... Sužinojau, kad ilgas pokalbis ne visada virsta ilgu interviu.

Gretos Petraskaitės nuotr.

Rugilė Jonykaitė – sėkmingai dalyvavusi respublikinėje istorijos olimpiadoje. Dalyvavimas olimpiadose man suteikia pasitikėjimo savimi bei praktikos prieš egzaminus. Taip pat pajairina žinias ir padeda jaustis drąsiau, nes leidžia įvertinti savo galimybes. Be to, tai puiki proga susipažinti su naujais žmonėmis. Dalyvaudama šioje olimpiadoje, turėjau nepakeičiamą progą iš arčiau susipažinti su istoriniu pastatu ir jo istorija, kuriame yra įsikūrusi Kėdainių

Jonošo Radvilos mokykla. Tokio tipo mokyklų, įsikūrusių istoriniuose pastatuose, Lietuvoje yra, berods, tik dvi.

Gretos Petraskaitės nuotr.

Živilė Rasimaitė – respublikinio esė konkurso, skirto J. Kazlauskui ir A. Lyberui atminti, pirmosios vietos laimėtoja. Dalyvavimas buvo galimybė išbandyti savo rašymo galimybes. Taip pat buvo labai smagu pamatyti, ko verti mano gebėjimai ne vien mokyklos mastu. Po šio konkurso dar kartą įsitikinau, kad kūrybiniai konkursai reikalauja gebėjimų mokėti perteikti savo mintis kuo originaliau, todėl nėra labai svarbios žinios ar sunkus darbas, o svarbiausia turėti kažkokią mintį ir ją gebėti perteikti kuo kūrybiškiau.

Simonos Romanauskaitės nuotr.

Milda Noreikaitė – rajono laikraščio „Gyvenimas“ apdovanota už laisvos kūrybinės minties plėtrą, aktyvų dalyvavimą miesto visuomeniniame gyvenime.

Visa ta veikla, kuria užsiimu po pamokų, net jei kartais tai būna kaip darbas, man yra maloni, o ne varginanti, nes tik darydama kažką naudingo džiuginu mamą ir jaučiuosi verta čia būti. Tada jaučiuosi, kad esu visavertė. Aš esu tokia, kurią, dažniausiai, nesėkmės ne paskatina, bet nuvilia, todėl ši nominacija man suteikė daug džiaugsmo ir tikrai paskatino daryti kažką toliau, netinginiauti.

Simonos Romanauskaitės nuotr.

Edvinas Liutkus – vaikinių vokalinio ansamblio narys, aktyviai dainuojantis nuo I kl.

Duoda daug. Neįkainojama patirtis, daug naujų pažinčių ir taip toliau. Aš jaudinuosi prieš kiekvieną savo koncertą ar kažkokį pasirodymą, nes baisu suklysti ir kažką ne taip padaryti. Aišku, būna visko, bet su kiekviena klaida įgauni vis naujos patirties. Yra daug žmonių, kurie mane visada palaiko, nors ir ne kartą esu suklydęs, galbūt todėl aš vis dar stoviu ant scenos ir stengiuosi parodyti, ką moku geriausiai. Smagu, kad yra tokių žmonių, kuriems patinka mano dainavimas ir „Salvės“ suteikta proga norėčiau padėkoti Romai Ruočkieni, kuri ir įvėlė mane į šitą peklą, iš kurios aš negaliu dabar išlipti. Linkiu visiems nepasiduoti ir kiekvieną dieną siekti geriausio rezultato, o jeigu norite dainuoti, keliaukit į rūsį, pas Romą, nes ten vyksta stebuklai.

Sivijos Žemaitės nuotr.

Eimantas Blaževičius – „Žiburio“ gimnazijos žinių montuotojas ir Oruolis; respublikinės informatikos ir matematikos viktorinos „IFtorina 2012“ komandos, užėmusios trečią vietą, narys.

„Žiburio“ žinios man, pirmiausiai, suteikė be galo didelį bagažą naujų žinių, nes išmokau daug naujų dalykėlių montuojant bei teko šiek tiek priprasti prie kameros... Taip pat, savaime suprantama, labai išvystėm komandinio darbo įgūdžius. Aš esu ne vienas, todėl patarimų gaunu iš komandos, kartais ir prašau patarimų, nes tikrai visada stengiuosi nudžiuginti žiūrovą. O viktorina yra įdomesnis žinių patikrinimas nei kontrolinis, ir jos metu sužinau naujų dalykų, čia jau pasidarbuoja konkurencijos pojūtis. Visuose IT renginiuose kiekviena užduotis tau suteikia patirties: kuo daugiau toje srityje darai, tuo daugiau moki. Mano atveju, visa IT paremta bandymu – viskas išmokstama praktiškai.

Ačiū už pokalbį. Sėkmės egzaminų metu!

Rūta Barcytė

Egzaminai prasidėjo...

Prasidėjus abiturientų egzaminų sesijai, ne vieno moksleivio širdis suvirpa iš jaudulio. Kalbiname mūsų abiturientus, kurių maždaug pusė pasirinko valstybinį anglų kalbos egzaminą. Kokie išpūdžiai po egzaminu bei kokio rezultato tikisi?

Skaistė. Iš pirmo žvilgsnio egzaminas nepasirodė labai sunkus. Džiaugiuosi, kad viską pakankamai supratau ir atlikau. Tikiuosi gero rezultato!

Rūta. Buvo įvairių užduočių, tačiau egzaminą vertinu kaip sunkų. Reikėjo labiau susikaupti, todėl, jei galėčiau perlaikyti, labiau susikaupčiau ir stengčiausi nepadarinti žioplų klaidų.

Marius. Tikėjau, kad užduotys bus sunkesnės, tačiau egzaminas

Vaikinai vis dar žaidžia

Sivijus Žemaitis nuotr.

Nors egzaminų maratonas tik pradeda įsibėgėti, gimnazijos koridoriuose žaidžiančių abiturientų gretos nemažėja. Kalbiname keletą ketvirtokų.

Ką Jums reiškia šis žaidimas?

Laurynas B. Čia ne žaidimas, čia gyvenimo būdas. **Eimantas J.** Tai puiki laisvalaikio praleidimo forma – lavėja žmogaus koordinacija. **Paulius J.** Puikus būdas pailsėti nuo mokslų, taigi, padeda nukreipti mintis kita linkme, atsipalaiduoti. **Jonas R.** Man tai geras atsipalaidavimo būdas. **Simas Š.** Geras pertraukų praleidimo būdas, žaidimas padeda atsi-

buvo įdomus. Džiaugiuosi, jog supratau rašymo dalies rašinių temas, nes teko girdėti, kad daugelis „susikirto“ ir nežinojo, apie ką rašyti. Tikiuosi geresnio nei vidutinis įvertinimo.

Paulina. Egzaminas nebuvo itin sunkus. Pritrūko laiko, todėl nespėjau perrašyti vienos užduoties, kurią pasitikrinus supratau, kad netekau 6 taškų, kurie galbūt bus lemtingi galutiniam rezultatui. Negaliu pasakyti, kiek gausiu, rezultatai parodys.

Milda. Buvo smagu eiti į egzaminą, o parašyti gal galėjau ir geriau, bet dabar sunku ką nors pasakyti, todėl lauksiu rezultatų. O šiaip mes su drauge Živilė nusprendėm, kad ruošiantis ėmė nervas, atsibodo, bet rytas prieš egzaminą buvo nuostabus!

Živilė. Taip, taip sutinku su Milda. Taip ir buvo!

Džiugu, jog daugelis kalbintų abiturientų tvirtino besiviliantys gauti aukštesnį nei vidutinį įvertinimą. Tikimės, kad visi lūkesčiai pasiteisins ir linkime sėkmės kitų egzaminų metu! Artimiausias – lietuvių (gimtosios) kalbos, kuris vyks birželio 1 d.

Ačiū iš pokalbių. Sėkmės!

Tautvydas Vencius

palaiduoti, nukreipti dėmesį nuo pamokų.

Ar ateity pasilgsi šio žaidimo?

Laurynas B. Taip, labai, nes tai žaidimas, kurį žaidžiant pakyla nuotaika. **Eimantas J.** Taip, pasiilgsiu, prie šio žaidimo jau pripratau, be jo neįsivaizduoju pertraukų. **Paulius J.** Pasiilgsiu, juk jį už mokyklos ribų žaidžiu daug rečiau nei pertraukų metu. **Jonas R.** Taip, tai linkšmas žaidimas, pasiilgsiu. **Simas Š.** Žaisdami gerai praledžiam laiką, todėl išėjęs iš mokyklos jo tikrai pasiilgsiu.

Ačiū už pokalbį.

Dalia Petkevičiūtė

Dalia Petkevičiūtė nuotr.

Mes Jus prisiminsime

Mokytojai abiturientams veda jau paskutiniąsias pamokas. Pasmalsaukime, kaip mokytojai prisimins mūsų gimnazijos abiturientus...

Zina Dobilienė. Mokau logiškąjį planą pasirinkusius mokinius. Įdomu buvo tai, kad pirmą kartą savo praktikoje mokiau tik vaikus, jų tikrai nemažai – net 28! Mokiniai mano prisiminimuose išliks kaip išties labai įdomūs dėl savo mąstymo, skirtingų požiūrių ir užsibrėžtų tikslų.

Zita Eidukaitienė. Apie šiuos mokinius išliks tikrai šilti prisiminimai. Kartu su jais buvo daug įdomių akimirkų. Mūsų abiturientai turi gerą humoro jausmą, atviri, bendraujantys ir labai pozityvūs. Mano manymu, jie savo gyvenime sieks kažko ypatingo.

Vydmantas Petraška. Ketvirtokus prisiminsiu kaip pilnus „baikų“, siekiančius žinių, labai išradingus ir kupinus įvairiausių idėjų. Na, o T. Č. ypatingai – kaip naujų taisyklių kūrėją. Be to, apie šiuos abiturientus mąstydamas, jokiū būdu nepamiršiu jų didelio pomėgio sportuoti – vis tobulindavo ir tobulindavo savo bendrąjį fizinį pasirengimą.

Jolanta Šlečkienė. Abiturientai mano atmintyje išliks kaip labai nuoširdūs, niekuomet neatsisakantys pagelbėti mokiniai. Jie

mane žavi savo kūrybingumu ir sąžiningumu.

Irma Šneiderienė. Geriausia, ką prisiminsiu apie dabartinius ketvirtokus, – jų nuoširdumą, aktyvumą, o labiausia mane žavi šių mokinių išradingumas, didelis noras ir pastangos padaryti mūsų mokyklos gyvenimą kuo įdomesni.

Emma Valūnienė. Kai mąstysiu apie šiuos abiturientus, prisiminsiu, kad jie buvo labai nuoširdūs, sąžiningi, stropūs ir atsakingi mokiniai.

Virginija Šiugždinienė. Mokau daug abiturientų net – 56. Galvodama apie juos prisiminsiu, kad mokyti juos buvo smagu, nes jie labai įvairūs – gabūs, stropūs, atsakingi, protingi. Aišku, yra ir tokių, kuriems mokymasis nėra svarbus, bet tai turbūt normalu. Tokių mokinių visuomet buvo, yra ir bus. Man mokiniai tuo ir įdomūs, kad jie yra skirtingi. Myliu juos visokius ir linkiu visiems kuo geriausias kloties.

Aldona Ūsienė. Aš mokau ir A, ir B kurso mokinius. Prisiminimai apie juos, manau, išliks skirtingi. Iš A kurso – labai gražūs, nes daug išties žingeidžių, noriai bendradarbiaujančių, labai supratingų ir turinčių didelius siekius gyvenime mokinių. B kursas kitoks – yra tokių, kurie dirba atmetinai, bet labai džiaugiuosi tais, kurie iš tiesų darbštūs ir nuoširdūs.

Ona Simanaitienė. Su šiais mokiniais buvo įdomu dirbti, nes jie smalsūs ir žingeidūs, žinantys, ką norėtų pasiekti. Linkiu jiems gero vėjo, daug kantrybės ir kad visos svajonės išsipildytų!

Ačiū mokytojams.

Eglė Peleckaitė

Prienų „Žiburio“ gimnazijos laikraštis
Adresas: J. Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.
Tel.: (8-319) 52430.
El. paštas: salveziburys@gmail.com
www: <http://ziburys.prienai.lm.lt>
Nr. 10 (101) 2012 m. gegužė

Laikraštį parengė Rūta Barcytė, Ieva Makštutytė, Rugilė Dagilytė, Simona Vaitonytė, Eglė Peleckaitė, Miglė Tarasevičiūtė, Dalia Petkevičiūtė, Laura Noreikaitė, Silvija Žemaitytė, Tautvydas Vencius, Elena Jančiukaitė.
Maketavo Ieva Aldakauskaitė.
Laikraščio redaktorė Jovita Kelmonaitė.
Konsultavo Levutė Karčiauskienė.